asuman susam

ihtimal ki aşk

PİYA
KİTAPLIĞI

Piya ZedYayın-115

piya şiir kitaplığı: 68

•

ihtimal ki aşk
asuman susam

•

1.baskı: kasım 2001

•

kunduz logosu: ahmet salman

•

kapak: nesimi aday

•

ofset hazırlık: aday grafik (0.212.6210524)

•

baskı/cilt: engin matbaacılık (0.212.6120553)

•

© piya kitaplığı & asuman susam

ISBN: 975-7026-78-6

PİYA
KİTAPLIĞI
istiklal cad. büyük parmakkapı sk. no: 7/3
beyoğlu-istanbul, tlf/faks: (0.212) 245 18 48
web: www.piya.org / e-mail: info@piya.org

asuman susam

ihtimal ki aşk

İçindekiler

devriye 5
afazi 10
yıkanmak istemeyen çocuklar olalım 12
devri alem 15
ayışık ırmağı 16
uçmak 17
meyyale 19
sargın bir zambak 21
sarmaşık güller 23
doğumsal 27
rüzgârın ıslığı 29
güneşli ada 31
yaz alevi 33
ıhtimal ki aşk 34
arayışlar 39

devriye

I.

İsa dedi ki:
arayan, aradığını bulana kadar aramayı bırakmasın
2. bab

yürek kanat çırpmaktan vazgeçti mi
dünyanın belini büker kaos yaratan kelebek
harmanisini eğninden sıyırınca vargı
kutsal emanet sandığı kızgın çölde
anahtarı kızıldeniz'de derinlerde saklı
bu yüzden, o yürür burnunun dikine
daima yürür, doğudan doğuya
kristal kürenin içindeki inzivaya
tenhadayım dediğinde başı en kalabalık
karmakarış bir dünyaya sunulmuş

bir perdenın ardında bile değilken sır
ışık ve şifa dağıtan yılan kuyruğunu ısırır
sessizliğin bilgisini arar durur yokbirgılgamış
bir inilip bır çıkılan spiral merdiven
zaman; antik yüzünü onarır taş işçiler
çölde kaybolduğunda buldular onu
ve dokunuşlarıyla genceltttiler dupduru
kelebek olmaya çok heves etmiş belli krizalit
bir masal gibi rahat, su zerresine gizlenir gerçek
kendini yele bırakan tohum
kimbilir hangi gönül kırsalına düşer
bu uzak yürüyüş hangi vakit tamamlanır
tamamlanır mı

II.

Yel istediği yerde eser

Onun sesini işitirsin
Fakat nerden gelip nereye gittiğini bilemezsin
Yuhana bab 3(1-2 Isa)

Güneş yıkanıp ay donuna girdiğinde
Yer gök çın kesilmişti
Rivayet o ki
Aşkla mühürlenmiş kalpleri
Yine aşk çözecekti
Aşkta yenilmişlerde değil
Aşka yenilmişlerdeydi hayatın gerçeği

Bir yurtsama sancısı attı beni sulara
Ipışık olmak için karanlıktan bir avuç içtim
Morötesi aşkın çekim alanıydı

Yıldızdan semazenlerin döndüğü gökşaray
Güneşi olmayana güneşsaati ne söyler
Her adımda biraz daha uzaklaşır
Kuyum gibi bu kûfî yazı tenden
Nefsi yakar ihtiyarlamış günahlar
Yel olup eser, başucumuzda kıyam eder

Yelkeni suda, kağşamış bir tekne artığı
Kıyısına vurduğu deltaya kusar yaşamayı
Sonra susar
Peteğe üflenmiş ya kaf ve nun
Yaşayakalır
Yaşamaktan katılır
Yaşama katılır

III.

Yer ile gök evlidir; hiçbir şey gizli kalmaz
Kur'an

Dokunayazdım denli yakın giz
Evvelin içinde mi zaman
Zamanın içinde mi evvel
Yerle gök'ün öpüştüğü yerde
Doruklarda saklanmış krater
Bir göl yalnızlık; saydam ve kırılgan

Seven sevgilidir bilmeyen karanlık kayalık
Sır diye diye hakikat aranıyor
Güneye gölge gizemli bulut
Hayatı kolaylıkla bulsundu çocuk

Piramitlerin yürüyüşünde hem kör hem sağır
Kumdankale bedevi oturduğu yerde ağır
Düşden uykusunu örtüyor geceye karşı
Magmayı serinletmeye giderken su buhar olur
Her bulduğumuzu kaybetmedik mi yeniden keşfetmek için

Gök yere eştir yerle gök bir
Masivayı özler bir kuşbaz
Konuşulan tek dil Hz. Süleyman'ın dilidir.

afazi

Taşbinanın görklü kapısı kapandı
Demir kollar da sürüldü üstümüze
İçerde miyiz dışarda mı
Anlaşamıyoruz bitişkendillerimizce
Kurşun askerler sizde kalsın
Bezbebekler ellerimizde
Şimdi gidip gelip şefkat dağıtan
Şehir hatları vapuru olmalıyız birbirimize
Bursa bıçağıyla deşilmiş karnı oğlanın
Postu deldirmiş yatmakta ulu orta bir derviş
Afazi afazi afa af fa aaaaa....

Sandığın her şeyi sandığına at diyor bay similatör
Tüm yüzeyleriyle sallanıyor salıncağında gerçek
Göz görecek, yürek bilecek, dil söyleyecek; ama nasıl
Çimlere basmak yasak, yeşile kör
Kedimerdiveniyle beynimize tırmanan hırsızlar
Yani karanlık güçler iç ve dış düşman
Paket programlı geleceğimiz de çalındıktan sonra
Elde avuçta kalmayınca tası tarağı topladık
Ilıman yurtluklar aradık
Manga manga üstümüze gelirken ölüm
Topraktan fışkıran cesetleri soğanbaşı sandıydık
Afazi afazi afa af aaaaa...
Panayır çığırtkanı tiranlar, ellerinde japonfeneri

Duymuyor ve duyumsamıyor yaşamın söylediklerini
Uydur kaydır bir soyluluk nişanı, şerbet olsundu koruk
Yalanı koşturan soytarı, yalana koşuyor dalkavuk
Lanetini arza bırakıp gidiyor kaçkıncılar
Afazi afa aff

Alıcıkuş çığlıklarından da aymadı uyku
Ah anneciğim, nemli duvarlarınla beni yeniden koru
Ekseninde döndükçe siyahlaşıyor ölü bu kuğu

Bizi öldürmeyecek bir düş bulmalı
Ya da korusundu bizi umay
Kötüden, kötünün kötülüğünden
Yerleri gökleri içindeki çocukları
Korusundu kötülükten
Um ay

yıkanmak istemeyen çocuklar olalım·

aidim aitsin ait
değiliz dışkapıya bile mandal
kirli çocuklarıyız zamanın yıkanmaya yeminli
su uyurken bal gibi uyur insan
örer ipekten ağını su örümceği, bizi duymaz
taş yüreklerin taamüdü bu su korkusu
kirli çocuklarıyız zamanın
korkunç ve akıl almaz

yıldızlanıyor havamış yeleken sancımızdan
taş ocaklarında işçi; birdenbire fosil
esrik ve duvarsız koridorlarda yalpalayan
erkeklerimiz, çocuklarımız
ve kadınlar; araftaki kavim
yedeğinde sapan savaşçıların
Golyat'ın zırhı bize ayna

kirli çocuklarız zamana yıkanmaya yeminli
eskiden kalma bir tansık taşın zaferi
yıkanırsak, dökülürse kirlerimiz yani sülfat
kurşun gibi düşer taşkürenize çocuk ölümler
yağmura çalar gözlerimiz ıskaladıkça nefreti
kirli, korkunç ve aldırmaz
kaldırım taşı yollarınıza cesetler
bütün annelerin gözyaşıyım suyollarında
göremezsiniz beni yer altı nehirlerine karışıp giderken

kâbus bir şarkısızlık bahçesinde
çürümeden yabansı, su geçirmez giysiler
yırtar yıldızdan çemberini
kankokusu; sukorkusu
kirli çocuklarız zamana
yıkanmaya yeminli

değiliz elbet ne üzüm ne şarabın kölesi
kırımızle parlar su içtiğimiz sebil
çivit saçlarıyla köpürgen
geniş kalçaları
kadınlar süpürür sokağa düşmüş riyaları
karayelden ustura bitirimler, siz bıçersiniz
bizim ellerimizde teğeliplikler

değiliz toprağımıza sürgün, dünyaya göçmen
kirli çocuklarıyız zamanın
yıkanmaya yeminli

*Ünsal Oskay

devri alem

Cana çarpmadan dağılıyor ses
Tenha çakıllarını eritip ağzında
Dirlik içinde erincin rengine bürünmeli
Ama peşimizde karanlıklar ülkesi
Durmadan kış iniyor da üstüne
Nasırlanmıyor dudaklar
Büyülü döngünün söylencesi insan

Git ve oku aynanın aynadaki suretini
Annem yaylı tambur sabaha karşı
Masal kadar uysal bildiğinden kendini
Eksik bakışlı ulakların ellerinde hırpalanır
Tali yollar yüzünden kaybeden coğrafyasız
Yekindikçe nehirleri kuruyan serüvenciler
Bir söz erimi uzaktayken ölüm
Düzgünlü, sürmeli, leyli kostak
Kaç günde devri alem eder rüyalarınız
Acemiler küvezde alıştırılır dışarıya ya o da laf

Koro sustu içimin sesi artık konuşmayacak
Desem de içimdeki karadelikten doğar
Kılpayıyla el ele tutuşur başka bir evren
Değirmi yüzlü bir kervan devri daim eder
Bir zaman semaya bakıp kanayan muttasıl güller
Durur
Kanayıp durur
Aşk her şeyi kendi rengine boyadıkça

ayışık ırmağı

Yerlilerin ayışığı ırmağında yıkandıkları geceydi
Geceydi karanlıksu, belleğimden silip süpüren her şeyı
Göçerler obalarını kurduklarında evimin orta yerine
Lodostan ve aşktan kurtardıkları her şeyle
Savaş durumundan yeni çıkmış ben
Masadakı vazonun şaşkın manolyası
Açmak üzereydim
Okyanustaki bir kazanın denizaltısı
alacak diye beklerken beni
Geldiler, yüzlerinde yenilgiler tarihinin ipucu kalın çizgiler
Başlarında kartalbakışlı, kuzupostlu genç bir adam
Bır avucu ayna bir avucu göz olan bir şaman
Bir saguya başlandı
Dünyayı daha hızlı döndüren
Çocukluk çağım, destan çağım
Trajediden buzdağları deviren
Bir dua mırıldanıyorlardı derin sancılar geliştiren
Aşk büyünün ikiz kardeşi gökyüzünün aksütünden emen

uçmak

Bir manik bi- depresif salınıyor rakkas
Elindeyken makas, kes tarihe hapsolan gerçeği
Eşikte sabrı deneyen bir Gandı
Durur ve düşünür
Nehirler tersinde de akar

Kuşlakta avcı külhanda kül
Söz susunca her yan cehennem
Arguvan gırtlaklı bir zencidir
Payımıza düşer gece
Eğnimde düş çuvalı; akıl emanetçide
Yurtsayan gövdem, yurdum; oğlum
Çölde yürüdüğünden emin dervişin uçmak haliyim

Can alıcı bir öyküye çadır kurduğum bulak
Azar işitmeye eğilimli senın gölgen
Tılsımlı sadaklar da boşuna geleneksize
Yıkımlara tındığı yok güneş çalığı yüzün
Atının terkisinde yabanıl düşler atlının
Düşünürgezere faydasız her bulunak

Günberiden seyirtip gelen yürek vuruşlarım
Sersemletir çocuksu telaşların atarabalarını
Saksı güzelleri susuşurken uluorta,
Eskir elbet sohbet
Hiç yoktan yokoluşu hatırlatır rüzgâr
Avuntusu cılız kalır, yalın akan suyun yanında
Arapkanlı bir tay arar uçmak'ı

meyyale

Kör odalarda saklambaç da oynanır şeytanla
Şehla bir pencereden seyredilebilir de dünya
Pisagor'dan piramitler ya da sihirli çember
Cinfikirlidir ama
Tümcelerle çarpıştığında parçalanır düşler
Şeftali çiçeklerinden acemi gülümser
Yürekkakma bir mücevherlik gülfem
İçinde ne yok ne çok
İçi ne senin ne benim
Ne sen ne ben
Orda yolculuk...

Erguvanların tütsüsü basarken akşamüstünü
Depresif bir hale bürünür sokak.
Onu kimse yürümesin!
Birini daha sobelerken hayat
Bir hayali fenerin içine sızarken gece ıpıslak
Mor kanıyor ödünç akılları silkeledikçe eteğinden
Rugan iskarpinlerden daha çabuk uzuyor
İçbükey bir yalnızlıkta korkunun boyu
Kapılıp gidiyor meyyale
Gizil dünyanın anaforuna
Gözlerinin irisini çalmışlar bakamaz o hayale

Mavi ispirto arıyor yanmaya kamineto
Yüzünün harında yolculuğa çıkmak için
Kuyruklu yıldız olup ağmadan göğe tramvay
Bi koşu haber salıyor unutkan aşka
Yoksul mahalle sardunyalarıyla fısıldaşmaya
Paraloyı anımsayana dek eşiktesin
Sırra sadık bir mızıkaysan çalarsın şarkıyı
Ahde vefayı okşarsın, üzgün gözlerinle çiçek tarhını
Uçmaya başlar taçyapraklarına gizlenmiş ağıt anılar
Ören yeri; ölü evi, er meydanı değil ki
Şimdi mor salkımları tarihe gömülü o parkta
Isırgan yalnızlıktan yüreği ezik o banka ilişik
Ayışığı refakat eder giden gençliğin gömü törenine

Oradaydım ve gördüm
Limonların çiçeğe durmuş gölgesinde bir ara dinlendiler
Bahardan kim vazgeçebilir ki

sargın bir zambak

Boynumdan uzayan ipek fular zaman
Onda yutulur arsız yalan
Kırılgan bir sestir, şimdi,
Göz açıp kapayana büyüyüp serpilen an
Gelecek pek yakında ya da
Hemen şimdi gelecek; ütopya

Sargın bir zambak kokusu,
Olsa olsa kirlenmeyen beyazı arar
Lekesi kalır söylenmedik sözdeki pişmanlığın
Mekikoyası incelikler su gibi derinden işler
Vebaldir üstümüzde yarım bırakılmış öyküler

Dağlı kekikten oflaz oyunbaz ruhlar
Korugan bir küveze kendini bırakır deniz
Dingin cennetin kapısında da başlar cinnet

Gelişmemiş kent garajlarında turlayan tırnakçı
Çaldıkça şımarık, şımardıkça yılışık hayat
Kabahat kimin bilmeden dolaşan aylak
Meydan senin,
Akrebi yelkovana vurdukça şahmerdan

Gücüme gitse de dayanmaya çalıştım
Ortakyapım düşler güçten düşerken
Tetik durmalıydım her şeye ve herkese karşı
Fanusun içindeki hava biterken prenses
Üşümesi geçerse aşkın da gideceğinden korkarım

sarmaşık güller

I.
Yalan söylediğiniz ne çok
Sarmaşık güllerin suya düşkünlüğü gün gibi
Bakır kokan bir gravüre hapsolmuş gövde
Körpe bakışlarla erir olduğu yerde
Doğru babaların yanlış çocukları
Yorgan altı gözyaşları küsülü yarına
Ütü tutmayan korkuların esiri
Ergindir biraz erinci eksik
Beyinleriyle kumpasta büyürken gedik
Yarın çok geç, bugün dokunun onlara
Çocukları çocukken çok sevin
Bir annenin elleriyle dokunabilmeli babalar da
Bahçenizdeki nar kahkahadan çatlarken
Rengini saklayan sonbahardır biraz da

Siz eprimiş umutlara güldeste tutarken
Delişmenlerin dilenci çanağıdır düşleri
Bir de sandık odalarına çatıaralarına yükledikleri
Orada kuşuçmaz hüzünlerce durur eşyalar
Katmerlenmiş kırılganlıklar yürür ucuyok bozkırı
Sarı saten bir yol mahmur ve mahur
Kasnakta köpüklene köpüklene keyiflenen beyaziş
Kruvaze bir saygıyla bekler hanımını dikişmakinesi
Duvarlara sıvanan sıska sesi avutamaz kimseyi

Uzakyol sevdalısı ibrişim saçlı bir kız
Çiçekli basmadan şakayık şarkılı
Soyağacını işlemeye başlamıştı ki
Argın gecelerin birinde, aydı
Hiç dikiş payı kalmamıştı yaşamla arasında
Bardaktan boşanırcasına yağıyordu geçmişin tortusu
Su kenarlarında uyanan pusu
Cennetbahçesi kadar durgun;
Dikişmakinesiz ve loştu oda
Kimsesizliğin tarihi işlenirdi burada olsa olsa
Bütün yalnızların birbiriyle kesiştiği
Verev yalnızlıklar tarihi

II.

Analı babalı büyümüştüm
Çocukluğum rengarenk macuncu tablası
Yine de tenhalıklar ormanı bu armağan
Hem anamdan hem babamdan
Dışarılıklı bir rüya dolaşır gecede
Bölmeye kıyamaz buldumcuk uykuları
Son gürlük sabahlar bırakır cepharçlığı

Kıyısız bir ihtiyarın sulara düşer asası
Vakitsiz çalan gong hayatkırıkları
Öksüzkız bakışım hep eksikli
Dolaşır öpölü çinbahçelerini
İkebana dersleri verir gibi eskitilirken yaşamak
Melez bir soysuzlukla suçlandırılmaktı
Ötekini kendi gibi seviyor olmak

Sedir ağacının gölgesinde upuzarken topuzu
Firketesi ince ellerinde, anneanneydı özlemek
Hamarat hayatların ıslak kokusu ve marmelat ekmek
Çan çiçeklerinden başında taç
Yolları serinleten etekliğiyle
Geçmiş zamanları süpürür kraliçe
Karanlıkta çisenti;
Yıldız yağmuruna dalmış kalp
Rahlede hiç kapanmayan o kitap

Düm sesi veren bir kudüm'üm
Kumral bir kumru rehberim
Ama ben büyüyorum, sancı her yerim
Ağrım dinsin isterdim geçip giden günle
Ölgün sükûnet avcısı ayın kollarında
Sürahi engelleyemiyor suyun akma hevesini
Kabından taşan delimsesrek yürek
Dar atıyorum canı tenimden
Büyüyorum
Düş tarlalarında ekinim şimdi.

doğumsal

Saçları topuklarını döverken sarısabırların
Soğuklayan yanlarına sıcak yüzünü göster
Saçaklandıkça sürgit yangısı karın
Odayı dolaşır, semaverin buğusu ve kâfuru
Bin yıl ışıksız, sakıngan bakış sendeler
Şimdi ona iyi gelir kadife yalnızlık
Onların söylencesi bu
Kahramanlar erkek, kadınlar hep kaçık

Kül tufanlarında üşümekten bihal doğumsalı
Göçerliğin huysuz gelgiti yazıyla bitti
Bir türlü soyunamadığın kaşmir ten
Doğuyu ne zaman doğu gösterecek pusulan
Bu kızılca kıyametin kabasını alabilseydi bellek
Yıkılmazdı Babil kulesi
Ve Kibele'nin doğurgan torunları

Yazabilirdi tarihi
Kavrulan ruhlara tas tas sus payı
Usulca bırakır kendini kuytuya uyku
Bir kandil kanar, gece ney ağlar
Evde kalmış bir kızın lâl dili
Mum alevi, duvarsız gölge
Güz yüzlü canın gızi; yalnızlık harmonisi
Eflatun biriken gözyaşı şişen
Kalbinin taşlığından bakar kızkalbi, kuşyürekleri
Şimdi iyi gelir mi yalnızlık
Onların söylencesi
Kadınlar hep kaçık kahramanlar erkek

rüzgârın ıslığı

Bir yolu yürümekti aradığım
Paslı bir kaygı yürekte uçuk yarası
Gitmelerin gün ışıması geri dönmek
Yağmur duası ve nehirlere birikmek
Öfkesi kayalarda parçalanan okyanus
Zamanın içinden sevişir yunus
Serin sular serper korgün üstüne
An tutulması damlalarla dinlenmek
Usulca içime akan ferahlık
Sevgili sevgilim seni sevmek
Düşlerden tansık olmak mı

Neden olmasın
İlgıma kesmiş aşkbüküne koyak
Kızın umudu sarhoşbacağı kırlentinde
Kaybolup kaybolup bulunmak mı
Mevsimsizliğe alışmış hercai menekşe
Mor salkım gibi boşlukta aşkın senin
Rahim ağızları hep kanser yalnızlığın kaderinden
Serimim, düğümüm, çözümüm bende
Pişmanlıkların mendil cebinde kalsın
İyiyim ben

An an erirken buzullardan erkenci hayat
Yakamozsuz bir deniz, şarkısız kalmak
Yarıp geçerken o sızı bu yokuşu
Gövdeni dağlayan pişmanlık
Geç kaldığın dağın karanlık yüzü
Rüzgarın yamaçları çizerken ıslığı
Sırra kadem basmadan sıcak iklimlerin söylencesi
Yakınlaştırdı bizi bize, bizi hayata

Sevmek mi sevgili sevgilim
İyiyim ben seni sevmekten

güneşli ada

Akmeşenin gölgesinde dinlenen yorgun rüzgâr
Köpüklerinde düştohumu bir deniz seni bekliyor
Aşkı üzgün buklelerinde gizli o kadın
Yüzünün ücrasında başlarken yangın
Zenci bir saksafon geceyi bıçaklıyor

Yabanlıklarını giyinmiş sevinçler biriktiren kumsal
Gibi düşünür kendini, silbaştan yazılan roman
İzi sürüldükçe boşluğu büyüyen çağ
Ağız dolusu bir küfür, meydan okur karanlığa
Korkusuz ecellerden geçerek büyüyor fırtına

Sen yoksulluğuyla uzayan gözlerim dolanıyor boynuna
Maddenin son haliyim; hiçten, elbet aşktan ibaret
Yangınyüzlü o kadın
Ateşdenizinde yüzüyor yelkeni
Sözün batağına saplanıyor, elinde kül söyleyemedikleri

Karın altında kıpırtı yok, bırak uyusun toprak
Su yüzlü, su gönüllü fakat sudan korkarak
Yangından bir kadın doğuruyor ikizini
Bir gökyüzü bir deniz arasında güneşli ada
Çoğalıyor zamanın elinde esrik kum taneleri.

yaz alevi

nar gülüşlü topraklar kıraca düştü
uzundur kabul günü yok annlerin
dengede duran canbaz, yolculuğu eksik
aşkın kabalası ne kadar çağ dışı şimdi

us, gezinir puslu avlularda nefesin senin
tuzlu bir deniz rüzgârı ısırır ağzının sözcülerini
üzgün kaçgöçlerin bunağı
her vedadan arta kalan kalbim, yamalı bohça

boşluk:
çok zor oradan seslenmek sana
korkak bir hançerdir yalan
zordan batan
dilini yutan suların tayfası
yakar seni bungun yaz alevi

aşkın ve ayrılığın yatağındandüşerken tutunduğun
birdenbire
sarmaşık...

ihtimal ki aşk

Çöl yalnızlığında aşk serinliği iç çeken kuyu
Zamanın aceleci bakışlarına kanma su içerken
Yanmaktan da korkma!

Bir ihtimal olmaktan çoktan çıkmıştın
Aştın düpedüz ayak direyen
Pupa yelken bir yürek isterdi sana
Ayna; fırfırlı kelepeğini seyretmek için
Annelerin bit yeniği aradığı yerlerimden
Derinden sancıyor kavak yellerim
Kim korkmaz büyüttüğü ütopyadan
Yardan gelip yar'a giden

Korktum itirafımdır
Kalbimi delik deşik eden kuru sıkılar
Yar hanesine bir gedik daha istemem
Gecenin geveze çocuğu rüzgâra yutulan
Yufka yürekli şarkılara gözyaşı olan
Ve şaşı bakan korkunun penceresinden
Fulardaki sıçandişlerini dişlerken
Nakışsız elbise giymeyen perikızı
Tereddüdüne sarılmış çocukluk
Korksun istemez annesinin azarından düzayak bir aşk bekler
Avlulara serinlik sızdırır yaz mehtabı
Aysar bir kadın aşksar sapsarı
Gölgesi kalın bir ağaç olarak düş günceme istersen

arayışlar

I.

Gün köpüklerini bıraktı kıyıya
Issızda dolaşan ikircim
Kırık bir ayna gezdirir suya

Gökyüzüne tırmanan Ayasofya
Boyuna yükselmekte billûr kalbim
Issız bir kumlaya dönerken buzkaya

Cılız yürek vuruşların var ya senin Asya
Kıracın eksik gözleriyle bakan dirim
Kutsalım içrek yolları kapalı dışarıya

Gündüz gözü de çalınsa tutmaz bu maya
Marconi radyolarda hayallerimi kaybettim
Bir tırtıl tırmanmaktan helak akasyaya

Güzçiğdemleri el sallar karanlıkta aya
Delice incir balıyla beslenen mevsim
İplik iplik ışık olur, sızar dünyaya

Yarım ağız sabahlar dikilir kapıya
Düşleri sıkboğaz eden gerilim
Vahşi savaşın son darbesini kusar kuyuya

Aradığını bekler, beklediğini arar dünya

II.

Dün yoktun bugün ortancadan boyluca
Ben okyanus sen kıyıda lâgünüm
Ruhumu lodoslamaktan koruyan kadırga

Al şerbetlerde yatırdıkları loğusa
Güğüm güğüm oğulbalı çözdüğüm düğüm
Oyunbaz bir lafebesi büyür bugünden yarına

Yılanın deliğinde ne arar şifa
Onulmaz yaralara deva iki gözüm
Ruhumu lodoslamaktan koruyan kadırga

Ol diyen sese gitti aklım; obua
İhet sözüne karşılık gelir sözüm
Oyunbaz bir lafebesi büyür bugünden yarına

Ocağı kör kalanda tütmez baca
Bir aksak semai yolum, yürürüm
Ruhumu lodoslamaktan koruyan kadırga

Sımsıkı kundaklanmış sıcaklık vefa
İçime düştüğün gün vurmaya başladı kudüm
Oyunbaz bir lafebesi büyür bugünden yarına

Ruhumu lodoslamaktan koruyan kadırga

III.

Lirik kıpırtısıyla dünyanın kamaşın tenim
Sevecen kumsal daraçı aşkla aramızda
Güneşin en kavurgan noktası yerim

Hayat geçkin bir kadın elinde yapboz
Sevecen kumsal daraçı aşkla aramızda
Nerdeyse ellerimden kayıp giden kıymetbilmez koz

Gündüz düşleriyle boşalan ölümcül ter
Sevecen kumsal daraçı aşkla aramızda

Gerçeksen sen dirim her şeyi yener
Yanlarım kadına erkeğe kesmiş ılgım
Sevecen kumsal daraçı aşkla aramızda
Karanlığa şizofrengini veren bir sanrıyım

Olasıya bekledim bir gözenin başında bilmeden
Sevecen kumsal daraçı aşkla aramızda
Bir astar oyununuzda oyulgana oyulgana dikilen

Büyüklenirken onulmaz sularında büyümenin
Sevecen kumsal daraçı aşkla aramızda
Elim dokunurken dilimi soğutucam sana yemin

Sevecen kumsal daraçı aşkla aramızda

IV.

Unutulmuş bir yazlık sinemada
Kutsal tenhalık masal günlerinden
Birbiriyle mesafeli iki gündüz feneri

Büyü değil büyülü rastlantı
Ağladığımız güldüğümüz aynı bilmeden
Ötekini sevmenin rezilliğiydi "Sevgili"

Demir perde bir gök altında yıldızsız
Bilmediğimiz bir dilden geçiyor kuşlar üstümüzden
Aşka ne kadar küçüğüz ve göçmen

Sonra üstün insan belki sonsuz döngü
Varlığın varlığıma armağan olsun bile demeden
Düşünmesem de varım düşünmüyorum sonra'yı

İçimden bir hale yürüyor yer gösterici
Sormuyor bu yol bu insanlar ve ben neden
Söylenmese de anlaşılan bir şey ışık

Yazlık sinemanın biz kışlık yolcuları
Taşıdığımız bir ömürlük yük hiç yüksünmeden
Haydan gelip huya giden

Yaklaştıkça ışık, ses oluyor düşüncemden

V.

Orta yeri sarı bu sevişmenin
Bana tanısık ol, yeşile boya beni
Dokundukça sen bu yeryüzü çıldıran avaz

Denizin kıyıma gelmesini bekliyorum sakin
Bir superisinin gölgesi kadar yumuşak bedeni,
Solumalı sen ve ben olarak biraz

Severken bırını sen aslında evreni sevdin
Dokunduğun her hücreye ekledin kendini

Kitaplar dolusu söylenceyi bir de aşk dilinden yaz
Tarçın kokardı, öpüşürken uzardı elleri
Kucaklamak isterdi sanki var yok her şeyi
Kışuykusuna yatan umutların aç gözlüsü bu, başkası olamaz

Birgün düşümde esen bir yeldin ergin
Birgün sirenlere yol alan geminin dümeni
Aşkın düğümlendiği yer işte o darboğaz

Zaman tortusundan güç arınır pürtelaş bir selin
Doğurduğum bir oğul ve aşklardan sağmal bir deli
Ben gidersem, dünya bitse, aşkın esamesi okunmaz

Yıllanmış bir şarap tadısın ya sen, şarap tortulanmaz.

VI.

İçlenmiş buğulucam her nedense
Yağmurlu gece menzilinde gezer durur
Gözlerinin kadife perdesini kaldırıp ses etme

Patikanın sonundaki incir ağacı, yağmur sonrası
Ayasına konacak çayırkuşu bekler
Sonbahar kırının yüzünde hazin bir acı

Kapı önünde akşamüstü babaları bekleyen çocukluk
Düşlerini elden düşme sevinçlerle süsler
Korkudan kıyametler kopartır suçluluk

Dılın zifirini güneşbalı müjdelerle avutsana
Sabrın lime lime ipliklerini avluya ser
Yetişemezsin katran ağırlığınla güneşin çağrısına

Erdenin köpüklü gözdesinde biten serzeniş
Dokunmasında gökkuşağının damla damla ter
Unutulur, nefes almadan aşkı bekleyiş

Kucaklanır her şey etten kemikten ben'le
Bir masal gölgesidir buhurlarla uçup gider
Kaygıyı incelten ferahlıkla hep akar çeşme

Hayat öylece durur karşımızda sütbeyaz mermer

"arayan,
aradığını
bulana
kadar
bırakmasın

ISBN: 975-7026-78-6